

McR, NOS Jazzgeschiedenis 347. Van 4 t/m 18 september 1948 speelde trompettist Miles Davis, 22 jaar oud, als leider van zijn eerste eigen orkest in de Royal Roost, New York City. Het was ontstaan in de kelderwoning van arrangeur Gil Evans aan de 55ste Straat West, waar jonge musici dag en nacht over hun ideeën praatten. Voor Davis bracht Evans, die voor Claude Thornhill schreef, de instrumentatie van die band tot ~~de~~^{de} essentie terug, vier koper, drie rieten, drie ritme, maar klarinettist Danny Polo was verhinderd en werd niet vervangen: twee rieten dus. Dit was de bezetting: Miles Davis-trompet, Mike Zwerin-trombone, Junior Collins-hoorn, Bill Barber-tuba. Lee Konitz-alt, en Gerry Mulligan-baritonsaxofoon. John Lewis-piano, Al McKibbons, Max Roach-drums. Hoorn en tuba, hoogst ongebruikelijk in een jazzorkest toen, kwamen van Claude Thornhill, Gil Evans verwerkte de nieuwe klanken in zijn arrangementen. Overigens schreef ^{hij} maar twee arrangementen voor het orkest van Miles Davis, Gerry Mulligan en John Lewis deden het meeste werk. Het was tot in het begin van de jaren vijftig gebruikelijk om muziek live vanuit allerlei clubs uit te zenden, aan verschillende jazzliefhebbers met opname mogelijkheden -iets bijzonders toen want je moest platen kunnen snijden, apparatuur en materiaal waren duur en met name ^{aan} Boris Rose danken wij dat er vrij veel van die muziek bewaard is gebleven. Zo bijvoorbeeld een aantal stukken van de eerste en laatste dag dat de Davis Band in de Royal Roost speelde. Die eerste dag was 4 september en drie stukken van die datum waren in de vorige geschiedenis te horen, vandaag de resterende twee, plus de vier bekend van de laatste dag, de 18e. Om te beginnen een thema van George Wallington, pianist in de eerste Bebopgroep van Dizzy Gillespie, 1944, gearrangeerd door Gerry Mulligan. "Godchild".

Miles Davis a/h Orchestra: Godchild (George Wallington)
A/2 - 5:48 - Cigala 8003

George Wallington's "Godchild", gearrangeerd door Gerry Mulligan
Nu een stuk van McIntyre en Maurant, hier is John Lewis de arrangeur. "Si'l vous plait".

Miles Davis a/h Orchestra: Si'l vous plait (McIntyre, Maurant)
A/3 - 4:23 - idem

"Si'l vous plait", gearrangeerd door John Lewis. Miles Davis and his Orchestra op 4 september 1948 in de Royal Roost voor bijna geen publiek want dat vond deze muziek niet leuk, zeker niet ten opzichte van de Count Basie Band, de eigenlijke attractie die twee weken, het Davis orkest speelde in de pauzes.

Miles Davis-trompet, Mike Zwerin-trombone, (is nu journalist, woont in Frankrijk maar speelt af en toe nog trombone), Junior Collins-hoorn, Bill Barber- tuba. Lee Konitz-alt, Gerry Mulligan-baritonsaxofoon. John Lewis-piano, Al McKibbon-bas, Max Roach-drums. 18 september was de laatste dag dat het orkest in de Roost speelde, en het is heel goed mogelijk dat inmiddels Ted Kelly ^{de} trombonist ^{was} ~~was~~ in plaats van Zwerin. Om het geheel nog een beetje een commercieel tintje te geven was de Dizzy Gillespie-zanger Kenny Hagood in een enkel stuk te horen, zoals in deze song van Jimmy van Heusen en Eddy De Lange, gearrangeerd door Gerry Mulligan. "Darn that dream".

Miles Davis a/h Orchestra: Darn that dream (Van Heusen, De Lange B/1 - 4:13 - idem

"Darn that dream" met Kenny Hagood. Mulligan was de arrangeur. Denzil Best is behalve als drummer bekend geworden door één compositie. John Lewis arrangeerde die voor het Davis orkest: "Move".

Miles Davis a/h Orchestra: Move (Denzil Best)
B/2 - 4:39 - idem

"Move" van Denzil Best, gearrangeerd door John Lewis. Nu een ballad van Chummy McGregor die in de vorige geschiedenis was te horen op de openingsavond. Het is een van de zeldzame Gil Evans arrangementen, en typerend voor het werk dat hij schreef voor de band van Claude Thornhill. "Moondreams".

Miles Davis a/h Orchestra: Moondreams (Chummy McGregor)
B/3 - 3:38 - idem

"Moondreams", arrangement Gil Evans, een absolute autodidact die alleen in de jaren vijftig nog eens een paar pianolessen heeft genomen. In de vorige geschiedenis was ook het laatste stuk te horen, incompleet ~~op~~ 4 september, de 18e kwam het wel goed op de plaat. John Lewis arrangeerde de Bud Powell compositie "Budo", hier genoemd "Hallucinations".

Miles Davis a/h Orchestra: Hallucinations (Bud Powell)
B/4 - 4:14 - idem

"Hallucinations" van Bud Powell, gearrangeerd door John Lewis.

Miles Davis and his Orchestra live -oorspronkelijk- via radio van ^{uit} de Royal Roost in NYC, 18 september 1948, de laatste dag van een engagement van twee weken, en nu waren er duidelijk wat meer mensen dan bij de opening op de 4e.

Miles Davis-trompet, waarschijnlijk Ted Kelly-trombone, Junior Collins-hoorn, Bill Barber-tuba, Lee Konitz-alt, en Gerry Mulligan-baritonsaxofoon. John Lewis-piano, Al McKibbin-bas, Max Roach-drums. Deze band, uniek temidden van het Bebop-geweld door zijn wat terughoudende manier van spelen, uniek door zijn klankkleur vanwege de ongebruikelijke instrumentatie, heeft nog één keer in het openbaar gespeeld, ergens in 1950 in de Clique Club in New York, maar daar bestaan geen opnamen van. Wel werden er in '49 en '50 in totaal drie sessions gedaan door Capitol, de eerste twee hoort u volgende keer wanneer er alleen de geschiedenis is. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 347, MdR.

0 0 0 0 0 NA 136 555

33:06

opn 02.10.86